

Duitsland en Europa:

Kiesinger: Frankrijk én de Verenigde Staten

Crisissfeer onder Erhard en Kiesinger: 1963-1969

Kurt Georg Kiesinger probeerde als kanselier de fouten van zijn voorganger Erhard te voorkomen. Kiesinger stuurde aan op een betere relatie met Frankrijk én de Verenigde Staten. In tegenstelling tot Erhard koos hij geen partij. Volgens Kiesinger moest de Bondsrepubliek op het wereldtoneel de rol van 'eerlijke makelaar' spelen om zo de belangen van Frankrijk, Groot-Brittannië en de Verenigde Staten dichterbij elkaar te brengen.

Een van Kiesingers prioriteiten was het bijstellen van het buitenlands beleid van West-Duitsland. Hij corrigeerde Erhards pro-Amerikaanse politiek ten gunste van Frankrijk zonder toe te geven aan De Gaulle. De Franse president wilde dat West-Europa onafhankelijker van de Verenigde Staten werd. Voor Kiesinger bleven de Verenigde Staten en de NAVO op het gebied van internationale veiligheid de belangrijkste partners, tegelijkertijd werd Frankrijk voor Duitsland weer de belangrijkste partner in de EEG.

Kiesinger was zich er goed van bewust dat ook de meer flexibele omgang met de socialistische buurlanden in Oost-Europa, die zijn minister van Buitenlandse Zaken Willy Brandt voorstond, alleen met steun van Frankrijk mogelijk was.

Een andere les die Kiesinger uit het kanselierschap van Erhard trok was dat er met de Franse president De Gaulle weinig hoop op verdere Europese integratie was. Waar Erhard nog ondubbelzinnig had opgeroepen tot een politieke unie, uitte Kiesinger zich voorzichtiger. Volgens hem moest het proces van Europese integratie zich meer richten op praktische stappen in plaats van het najagen van idealen. Het doel van een politieke unie werd door Kiesinger niet meer expliciet geformuleerd.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/343/kiesinger-frankrijk-en-de-verenigde-staten>